

Oratio œcumenica

2013. július 7. – *Evangélikus Élet*, 78. évfolyam, 27. szám

Urunk, Istenünk, ahogy a keresztségben megtisztítottál új életre, kérünk, segíts, hogy ebben az új életben meg is tudjunk maradni. Legyen ennek egyik jele a bocsánatkérés és bocsánatadás.

A te bűnbocsátó, napról napra megújuló szereteted tegyen minket is az ellenünk vétkezőknek megbocsátani tudókká, és adjon erőt és reménységet, hogy mi is bocsánatot tudjunk kérni azoktól, akiket bántottunk. Így őrizd meg, tarts meg családukbán, testvéri közösségeinkben.

Áldd meg mindenekelőtt lelki családukat, gyülekezetünket. Óvd a benne szolgálókat, ígét hirdetőket, tanítókat, diakóniát végzőket, minden munkatársat a viszály, a szakadás, a harag, a megbocsátani nem tudás kísértésétől. Te tudod, hogy oly sok az aratnivaló és oly kevés az arató. De ha egy szívvel és lélekkel együtt munkálkodunk, a kicsi is megsokszorozódhat.

Óvd családukat egységét a generációk meg nem értésétől, türelmetlenségétől, akarattal és akaratlanul osztott és kapott bántásaitól. Teremtsd meg a család meleg valóságát és biztonságát. Ne menjen le a nap a haragunkkal, a kiengesztelődés erőt adó ajándéka nélkül.

Könyörgünk beteg, szenvedő és magányos testvéreinkért. A békesség nehezen viselt keresztjei, meggyötört testünk és lelkünk, szavaink bizony oly sokszor el tudnak választani segítőt és segítségre szorulót. Légy velünk minden küzdelmünkben, őrizd meg reménységünket. És légy velünk nehéz pillanataink, esetleges bántásunk elhordozásában, megbocsátásában is.

Hallgass meg minket, Urunk, és add, hogy akik a keresztségben részesültünk a veled való közösségben, eljussunk a veled való teljes közösségre és az üdvözültek seregébe, ahol örök szeretetben, soha el nem múló közösségként, bántások nélkül dicsőíthetünk téged. Ámen.